

AROMATA (1) *sb n pl*

N áromãta.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: aroma.

Korzenie dodające zapachu, wonne zioła [aroma – woniające ziele Murm; aromata – ziele korzenne Mqcz 16d]: Rząd Powiatowy w Powiećie íwym zãwodzić/ y oného z pilnością przeftrzegãć/ iãko 1. Sanitatis, do którého należą Aptéki. Aromatã. SarnStat 230.

DM